

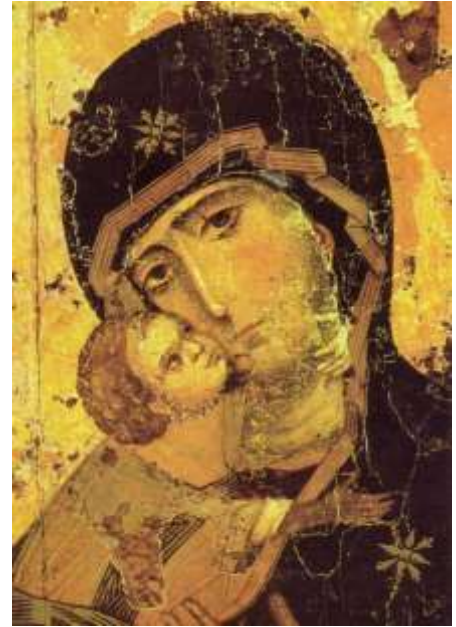
THANH NỮ NGÀ THEO ĐẠO CÔNG GIÁO

Gia đình chúng tôi sống nơi một thành phố nhỏ, gần thủ đô Mạc-tư-khoa (Moscou). Hình ảnh duy nhất ghi đậm nơi tâm trí thơ bé của tôi là hình ảnh Bà tôi, mỗi tối quỳ cầu nguyện thật lâu, trước khi lên giường ngủ. Đây cũng là dấu chỉ duy nhất cho sự hiện diện của THIÊN CHÚA mà tôi cảm nhận được trong thời thơ ấu, trước khi bước vào bậc trung học.

Cha Mẹ tôi là đảng viên cộng sản và là người vô thần thực thụ. Hai vị lập đi lập lại với chúng tôi:

- THIÊN CHÚA không hiện hữu và tôn giáo chỉ là tàn tích của thời Trung Cổ!

Vì thế, trong gia đình, tuyệt nhiên không bao giờ chúng tôi đề cập đến các vấn đề thuộc phạm vi tôn giáo: sự hiện hữu của THIÊN CHÚA, linh hồn bất tử và cuộc sống đời sau v.v.

Ngay từ mẫu giáo, tôi là đứa trẻ linh hoạt, và sau đó, luôn dẫn đầu lớp. Tôi rất thích môn thể thao và hằng say hoạt động trong hai tổ chức của đảng cộng sản dành cho giới trẻ. Tôi cũng sớm ý thức mình có nhiều tài năng, có thể hoạt động trong nhiều lãnh vực, chỉ cần có ý chí cương quyết để theo đuổi các sinh hoạt. Do đó, tôi đại dốt nghĩ rằng, tôi có thể thành công trong cuộc đời và tôi có thể sống, mà không cần biết đến tôn giáo và không cần bám vào THIÊN CHÚA! Chưa hết, tôi còn chế nhạo:

- Chỉ có người tàn tật tâm trí mới lui tới nhà thờ. Những vấn đề của người trưởng thành và trí thức thường được giải đáp bằng khoa học!

Tuy nhiên, ngày nay, khi nhìn lại quá khứ, tôi mới cảm nhận THIÊN CHÚA luôn dõi mắt theo sát cuộc đời tôi. Bởi vì, cho dù tôi là học sinh xuất sắc, thành công trong mọi lãnh vực, và là người chỉ huy tài giỏi của nhóm trẻ cộng sản, tôi vẫn luôn luôn cảm thấy trống rỗng chán chường tận thẳm sâu lòng mình!

Khi ghi tên vào đại học, tôi thầm mong ước:

- Giờ đây, với nhiều môn học hấp dẫn, nhiều chương trình sinh hoạt xã hội bận rộn, hẳn là khoảng trống trong tâm hồn sẽ được lấp đầy!

Nhưng tôi lầm to! Khoảng trống tâm linh không được lấp đầy mà càng bị đào sâu thêm. Từ đó tôi khao khát tìm kiếm cái gì đó có thể lấp đầy khoảng trống tâm hồn tôi.

Trong năm đại học thứ nhất, tôi đi thực tập tại Vilnius, thủ đô cộng hòa Litwania. Tôi biết rõ đây là cộng hòa "toàn tòng" Công Giáo. Vì tò mò, tôi quyết định tìm đến một nhà thờ Công Giáo và tham dự Thánh Lễ. Điều làm tôi ngạc nhiên nhất, đó là:

- Tín hữu tham dự Thánh Lễ đều bình thường và có rất nhiều người trẻ!

Đến lúc chúc bình an, mọi người chào tôi với nụ cười rạng rỡ trên khuôn mặt, điều mà tôi chưa từng thấy trước đó.

Khi trở lại Moscou, tôi được cô bạn thân cho biết có vị Linh Mục dòng Tên - vừa trẻ vừa đẹp người Ái-nhĩ-lan - mới đến dạy tại đại học.

Bị tính tò mò thúc đẩy, tôi đến lớp của Cha, để nghe Cha giảng bài. Tôi hết sức ngạc nhiên khi thấy vị Linh Mục có cùng nụ cười của tín hữu Công Giáo mà tôi gặp trong Thánh Lễ tại nhà thờ ở Vilnius! Sau đó, tôi tìm cách gặp vị Linh Mục và trao đổi tư tưởng với ngài. Trong đầu tôi không ngừng đặt ra câu hỏi:

- Một người tài đức vẹn toàn như vậy, tại sao lại bỏ rơi tất cả, để đi theo một THIÊN CHÚA mơ hồ và không hiện hữu?

Mùa hè năm 1991, khi Đức Giáo Hoàng Gioan Phaolo II kêu mời giới trẻ Nga tham dự ngày Quốc Tế Giới Trẻ tại Czestochowa, tôi ghi tên tham dự, với ước nguyện tìm ra giải đáp cho con tim đang đói khát chân lý.

Tôi không thể nào kể hết ra đây kinh nghiệm tôi trải qua trong thời gian ở Czestochowa. Chưa bao giờ tôi gặp đông đảo bạn trẻ, những người trẻ hăng say hoạt động trong các hội đoàn trẻ. Chưa bao giờ tôi được sống chung với bạn trẻ trong một bầu khí tràn đầy niềm vui và tình yêu như thế! Nhưng điểm đánh động lòng tôi nhất, chính là, mỗi người trẻ được quý mến và được chú ý cách riêng, không bị phân biệt hay kỳ thị.

Tại Czestochowa tôi nhận hồng ân Đức Tin và khoảng trống trong tim được lấp đầy bằng niềm vui khôn tả. Và dĩ nhiên tôi muốn chia sẻ biến cố này với hết mọi người.

Sau chuyến đi Czestochowa năm 1991, tôi xin lãnh bí tích Rửa Tội, gia nhập Giáo Hội Công Giáo, duy nhất, thánh thiện và tông truyền. Từ đó tôi thành lập nhóm "Cộng Đoàn sống Đức Tin Kitô". Ngoài ra tôi điều động nhóm cầu nguyện trong thành phố nơi tôi sinh trưởng. Ba người bạn của tôi cũng xin gia nhập Giáo Hội Công Giáo và một số khác xin học đạo, chuẩn bị lãnh bí tích Rửa Tội.

Chứng từ của cô Tanya, thanh nữ Nga.

... "Chạm vào mắt, làm tuôn rơi nước mắt, chạm vào lòng khiến lộ ra nỗi lòng. Liệng đá vào bầy chim làm chim bay tán loạn, mắng nhiếc bạn bè khiến tình bạn tiêu tan. Nếu con lỡ rút gươm đe bạn, đừng thất vọng: vẫn có thể hàn gắn. Nếu con lỡ nặng lời với bạn, đừng lo sợ: con có thể giải hòa. Nhưng lăng nhục, kiêu căng, tiết lộ bí mật và trò bội phản làm bạn hữu nào cũng phải trốn xa. Hãy giữ chữ tín với người bạn lâm cảnh cơ hàn, để khi nó thịnh vượng con cũng được no thỏa. Hãy ở lại với nó trong cơn quẫn bách, để khi nó hưởng gia tài, con cũng được hưởng chung" (Sách Huấn Ca 22,19-23).

("Stella Maris", Octobre/1994, trang 10)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt